

autor T. K. Chiba shihan, 8 dan, San Diego Aikikai

Pomiedzy slowami ktore zwykle uzywamy i przypuszczalnie rozumiemy sa takie, ktorych niejasne i uryte znaczenie odkrywamy dopiero wtedy jesli zwrocimy na nie uwage aby je zdefiniowac. Byc moze, wyraz « Shoshin », ktory jest najczesciej uzywany przez cwiczacych sztuki walki, jest jednym z nich. Wiadomo ze Budo(sztuki walki) zaczynaja sie i koncza z Shoshin. W zwiasku z tym Budo, nie moze byc zrozumiane bez jasnej definicji znaczenia Shoshin. To co jest ponizej to opis znaczenia dwoch wyrazen reprezentujacych Shoshin : « Sho » znaczy pierwszy lub poczatek ; « Shin » znaczy umysl, duch, lub postawe(nie w znaczeniu fizycznym) i moze byc przetlumaczone jako « umysl poczatkujacego ». To wskazuje na umysl(duch, postawa) kompletnie poczatkujacego , kiedy zaczyna on cwiczyc Budo. Jest on charakteryzowany przez skromnosc, szczerosc i czystosc, i glod w poszukiwaniu drogi.

W Japonii, dyscyplina Budo jest powszechnie postrzegana, lub oczekiwana, jako surowa i ciezka, wymagajaca wiele lat treningu aby osiagnac mistrzostwo. W Shoshin mozna znalezc ducha wytrzymalosci, poswiecenia sie, przywiazania, i samokontroli. Dalczego japonczycy widza Budo w ten sposob ? (w przeciwienstwie do postawy amerykanow, gdzie , ogolnie, przyjemnosc i zabawa sa na pierwszym miejscu). Japonczycy rozumieja ze jest niemozliwym opanowac mistrzostwo dana sztuke walki, bez determinacji podczas wielu lat treningu, przechodzac przez rozne fazy rozwoju, i bedac pchanym do wlasnych fizycznych granic wytrzymalosci a czasami nawet poza nie. Japonczycy rowniez wierza ze calkowitym dopelnieniem fizycznego mistrzostwa w danej sztuce, jest przezycie duchowe ktore moze wznieśc kogos jeszcze wyzej(w tym mistrzostwie).

Stan osiagniety poprzez takie duchowe przezycie, najwyzszy poziom Budo, jest czesto okreslany jako Mushin, lub stan Nie-Umyslu. Jest to reprezentowane przez obraz czystego lustra odbijajacego wszystko co wchodzi dokladnie tak jakie to jest. Stan Nie-Umyslu odbija wszystko co przed nim przechodzi, wchodzi czy wychodzi, bez interferencji woli lub samonarzuconego punktu widzenia. Aczkolwiek, istnieje wazna roznicza pomiedzy stycznym lustrem i tym aktywnym stanem umyslu. Aktywny umysl odpowiada spontanicznie i jednoczesnie aby odbic obraz bez orzywiazania sie do niego osobiscie lub interferencji, dobro czy zlo, zysk czy strata, zycie czy smierc. Co powoduje osiagniecie takiego stanu znacznie bardziej utrudnione to to ze wymaga sie fizycznego ruchu(techniki) aby jednoczesnie towarzyszy umyslowi odpowiadajacemu na odbijajace obrazy.

Stan umyslu jak czyste lustro , lub jak Nie -Umysl, moze byc osiagniety za pomoca dyscypliny duchowej jak np medytacja. Co czyni Budo wyjatkowym to to, co znajdujemy w jednoczesnym i nierozdzielalnym zwiasku umyslu i fizycznego ruchu(techniki). Ten poziom treningu jest znany jako Miecz-Bez-Umyslu, albo Miecz-Bez-Formy i jest nawet znany jako Miecz-we-Snie(Marzeniu). Tylko wtedy kiedy ten poziom rozwoju jest osiagniety, sztuka walki danego czlowieka jest uznana za kompletna.

Shoshin jest umyslem lub postawa jaka sie wymaga od kogos kto by chcial sie czegos uczyc. Zawiera szczerosc, skromnosc, otwartosc, wytrzymalosc, poswiecenie i samokontrola wolne od wlasnej woli, oceniania czy dyskryminacji. Jest to jak kawalek czystego bialego jedwabiu zanim sie go zafarbuje. Jest to rowniez wazny warunek na pierwszym poziomie kiedy poczatkujacy uczy sie podstaw dokladnie, punkt po punkcie, linia za linia, z niezachwiana wiara w nauczanie. Jakkolwiek rowniez, Shoshin jest stanem umyslu wymaganym u poczatkujacego, ale musi byc rowniez obecny w kazdej fazie rozwoju. Przejawy Shoshin wtedy zaleza od statusu danego czlowieka, zaleznie czy jest to poczatkujacy, sredniozaawansowany lub zaawansowany student. Co jest najwazniejsze, ze dany czlowiek staje sie calkowicie jednym ciałem wewnatrz i na zewnatrz, aby w koncu rozwinac umysl Nie-Umyslu. Takie jest dopelnienie treningu Budo.

Determinacja aby scisle zachowac umysl poczatkujacego jest kluczowym faktorem w dopelnieniu studiow danego czlowieka. Ale jak ze trudno jest to zrobic ! Ta determinacja jest niezwykle narazona na zniszczenia przez slawe, pozycje, stopien, lub znika poprzez wywyższanie sie i zarozumialosc.

Jak cokolwiek innego, Shoshin napotyka i doswiadcza roznorodne wyzwania i moze oslabnac, cofnac sie lub kompletnie sie zalamac. Moze stac sie rowniez czystszy i silniejszy. Jest rzecza absolutnie vitalna utrzymywac scisla, samoanalizujaca sie postawe w czasie studiowania aby zapobiec cofaniu sie lub zalamaniu Shoshin. Jest konieczne bycie zdecydowanym, wychodzic z kryzysu nie tylko raz, ale dwa, trzy razy aby nadal go posiadac. Starta Shoshin oznacza zaprzestanie wzrostu a to prawie zawsze zdarza sie jak dany czlowiek tego nie rozpoznaje. Jest to charakterystyka straty Shoshin. Jest to zarowno sygnałem jak i rezultatem ludzkiej arogancji.

Jesli arogancja jest glownym powodem straty Shoshin, skromnosc - jej przeciwnostwo jest konieczna do zachowania go. Skromny umysl rozpoznaje « glebokosc/bogactwo » Drogi, zna leki (obawy), jest swiadomy istnienia czegos poza realnoscia kazdego czlowieka, jednoczesnie kontynuujac spomaganie rozwoju wewnetrznego danego czlowieka. Shoin jest rowniez idea mocno zwiazana z negowaniem samego siebie, podczas gdy arogancja jest zbudowana na niewykształconym samo-potwierdzaniu sie, i powierzchownym samo-zapewnianiu sie. W pewnym sensie samozaparcie (samonegacja) dziala jako stymulator do narodzenia prawdziwego bogactwa serca. Paradoxalnie, podczas kiedy negowanie samego siebie zwieksza sie, zastanawianie sie nad i rozumienie natury ludzkiej sie poglebia.

Ogolnie rzecz biorac, roznicza pomiedzy amerykanami i japonczykami powstaje w kwestii czy ciezska praca lub przyjemnosc/zabawa moze byc oczekiwana podczas studiowania Budo. Jest to w znacznym stopniu spowodowane roznicza pomiedzy dwoma kulturami. Ciagle pozostaje mocny wplyw ze sredniowiecza we wszystkich japonskich tradycyjnych dyscyplinach artystycznych, rowniez w Budo, jak rowniez jak w obecnej japonskiej swiadomosci. To prace Yoshikawy nad Miyamoto Musashi spowodowaly, ze zycie Musashi jest gleboko doceniane przez japonczykow. Stal sie on obecnie szeroko znanym narodowym bohaterem. Nie stalo sie tak wylacznie dzieki wysokiej ocenie jego doskonalaj sztuki walki mieczem, ale rowniez dzieki uznaniu dla jego surowej drogi zycia, ktora tkwi gleboko w japonskiej podswiadomosci. Podobny respekt mozna znalezc w podejsciuj japonczykow do O`senseia - Zalozyciela Aikido. Pomimo roznic pomiedzy Musashi i O`senseiem (wplyw Zen silnie chakteryzujacy zycie Musashiego podczas kiedy shintoizm wplynal na O`senseia) co jest wspolne dla tych dwoch gigantycznych indywidualnosc to glebokosc ich samonegacji.

Jest konieczne zwracanie szczegolnej uwagi na glebokosc tej samonegacji, poniewaz przyczynie sie ona do narodzin nawet silniejszego samopotwierdzenia. Samonegacja jest zyciowa sila przyczyniajaca sie paradoksalnie do rozwoju czlowieka. Poprzez samonegacje, mozna osiagnac kosmiczna swiadomosc i osiagnac wieksze samopoznanie poprzez przekroczenie ograniczen ego. Ten proces jest podstawa do stopniowego rozwoju struktury jaki jest zwykle rozumiany w tradycyjnych dyscyplinach artystycznych, w tym rowniez w aikido. Jednak zanim wejde glebiej w ten temat, chcialbym nieco wyjasnic zanczenie Kata.

Studiowanie i sdyscyplina w Kata sa zasadniczymi i popularnymi metodami jakie mozna znalezc w w tradycyjnych japonskich sztukach takich jak ceremonia herbaty, ikebana, malorstwo, kaligrafia, taniec, teatr i Budo. Kata zostalo przetlumaczone na angielski jako « forma ». Aczkolwiek forma pokrywa tylko jedna czesc wiekszej calosci, powierzchownie limitujac ja do fizycznego wygladu Kata. Podczas gdy forma pokrywa tylko fizyczna czesc calosci, widzialna czesc Kata, jest tez inny element ktory z tym wspoldziala, ktorego nautra jest niewidzialna fizycznie. To jest wewnetrzna energia zwiazana z przeplywem swiadomosci (Ki). Sa szkoly , ktore mozna znalezc w starych zapisach Budo, opisujace Kata jako Prawa Energii (lub Porzadek Energii). Jak widac , znaczenie Kata nie ogranicza sie wylacznie do fizycznego wygladu. Ten wyglad moze byc nauczany i przekazywany uzywajac racjonalnego wysilku, jako ze jest on widoczny. Natomiast wewnetrzna czesc wymaga kompletnie innej perpektywy i umiejtnosci aby ja opanowac po mistrzowsku. Poniewaz nie moze byc widoczna fizycznie, nie moze byc nauczona lecz musi byc odbierana przez inne zmysly i poprzez czucie.

Na przyklad Ki, jako przejaw kontroli i przplywu swiadomosci, wspolpracuje razem z fizyczna energia wewnatrz i na zawnatrz ciala w Kata. Jest mocno zwiazana z jakoscia i kombinacja przeciwstawnych elementow ktore sie uzupelniaja i wymieniaja : czystosc - nieczystac, jasnosc - ciemnosc, pelnosc-pustka, skurcz - rozciagniecie, aktywnosc - pasywnosc, sztywnosci - miekkosc, lekkosc - ciezkosc, wybuchowosc - spokoj, szybkoosc - powolnosc, i inne.

Kata powstaja jak forma organiczna zycia kiedy dwa elementy przeciwstawne, wewnatrz i zewnatrz razem z przeciwstawnymi elementami, sa harmonijnie jednoczone w porzebie wojennej. Wtedy Kata oddycha, pojawia sie, staje sie, i umieraz w momencie wykonania. Nalezy wtedy pozwolic mu (Kata) odejsc (w sensie zapomniec). Co wiecej, co wyroznia Kata, to to ze jest gleboko chakteryzowane przez dans szkole, szczegolnie przez zalozyciela szkoly, jak rowniez przez kolejne osobowosci (osobistosci) danej szkoly i doswiadczenia. W koncu krystalizuje sie jako szczegolna filozofia, ktora jest przekazywana dalej przez spodbiercow. To jest serce szkoly.

W swojej orginalnej formie, Kata jest opisywane jako poruszanie sie w walce (przeciwno nieprzyjacielowi) i jest dokonaniem i wspolna istota kazdej szkoly. Jest rezultatem poszukiwan efektywnosci, ekonomii i racjonalnego myslenia w kazdej dowolnej sytuacji. Bedac wystawiony na trening Kata, w metodologii unikalnej dla danej szkoly (lub nauczyciela) przez lata, mozna nauczyc sie form fizycznych i wewnetrznego porzadku energii jak rowniez zostac przeniknietym przez serce

danej szkoły.

Mimo że podstawy treningu aikido są oparte na powtórzeniach Kata, jego podejście jest dużo bardziej liberalne i bardziej giętkie niż innych starych szkół klasycznych. Można powiedzieć że jest to Kata wybiegające daleko poza (ponad) Kata. Powodem takiego stwierdzenia może być przede wszystkim pozytywny fakt, że Aikido przyciąga daleko większą różnorodność ludzi w porównaniu do innych dyscyplin Budo. Z drugiej, negatywnej strony, to przyczynia się do powierzchownego załwieu indywidualizmu.

Drugi powód może być taki, że Założyciel, wielokrotnie transformował i zmieniał swoją sztukę, i w szczególności jego fizyczny wygląd. Te zmiany odpowiadały zmianom jego osobistego rozwoju i wieku. Bez wątpliwości, właśnie dlatego widzimy różnorodne style Kata, lub różne sposoby wyrażania istoty sztuki, pomiędzy jego kontynuatorami. Ci studenci ćwiczyli u Założyciela w różnych okresach jego życia. Ten ciągły rozwój Aikido wyraźnie zawdzięczamy nieskończonym poszukiwaniom Założyciela na Drodze, poszukiwaniom z których, nigdy nie był zadowolony. Najlepszym sposobem jakim mogłbym wyrazić jego podejście w tym względzie, jest to co on zwykł mówić swoim następcom, że jeśli oni pójdą do przodu 50 kroków, on pójdzie 100. Jestem przekonany, że to był jego prawdziwy zamiar wtedy, aby w ten sposób podtrzymać na duchu swoich młodych zwolenników (studentów). Mimo że wygląda na to że jest różnica w podejściu do Kata pomiędzy Aikido i innymi sztukami, osiągnięcie doskonałości (w Kata) nadal posiada istotną wagę w naszych studiach. Dlatego może być przydatne opisanie trzech kolejnych etapów pojawiających się w studiowaniu tradycyjnych sztuk istniejących w Japonii. Niektóre z nich wyjaśnię, mając nadzieję że ta wizualizacja pomoże czytelnikowi je zrozumieć.

Pierwszy etap jest znany jako « Shu » i może być przetłumaczony jako : chronić, bronić, strzec, być posłusznym, obserwować, pozostawać przy, być wytrwałym, być rzetelnym/zgodnym z rzeczywistością. Z tych definicji, cechy tego szczególnego etapu mogą być : chronić (poprzez nauczanie), być broniącym (przez nauczanie), być posłusznym porządkowi (nauczania), Obserwacja (nauczania), mieć otwarte oczy na (nauczanie).

Jak można spostrzec, są dwa czynniki, jeden natury subiektywnej drugi, obiektywnej. Na przykład : : chronić (poprzez nauczanie), być broniącym (przez nauczanie), być strzeżonym (przez nauczanie), wszystkie odnoszą się do obrony przeciw zewnętrznym, negatywnym wpływom i do obrony przeciw popadnięciu w niebezpieczeństwo i spowodowaniem błędów. Są to wszystkie obiektywne czynniki. Z drugiej strony, być posłusznym porządkowi (nauczania), obserwacja (nauczania), mieć otwarte oczy na (nauczanie), wszystkie one są subiektywnymi, wewnętrznymi czynnikami.

Technicznie, co jest charakterystyczne na tym etapie, to uczenie się i wpajanie w ciało podstaw poprzez powtarzanie Kata, dokładnie tak jak są prezentowane, bez wpływu woli, opinii, lub oceniania, ale za to z całkowitym otwarciem i skromnością. Jest to ważny podstawowy okres uwarunkowywania zarówno fizycznego jak i mentalnego, gdzie wszystkie konieczne warunki są ostrożnie przygotowywane do następnego etapu. Fizycznie, to jest czas, gdzie różne części ciała są ćwiczone ; stawy, mięśnie, kości, postawa ogólna, jak ustawić dolną część ciała scentrowaną przy pomocy talii, używanie grawitacji i jej kontrola, równowaga w użyciu rąk i nóg itd..

Mentalnie wtedy uczymy się jak skoncentrować uwagę na każdej szczególnej części ciała w dowolnym czasie, jak wytworzyć wewnętrzną energię i jej naturalny przepływ poprzez użycie mocy wyobraźni. Następnie student uczy się co to jest wiara, zaufanie, respekt, wytrzymałość, skromność, poświęcenie, i odwaga, wszystko to jest uważane za cnoty Budo. Nie ma wyznaczonego czasu jak długo to zabiera przejść przez ten etap. Wszystko zależy od siły, jakości, możliwości i zrecznosci zarówno studenta jak i nauczyciela. Ogólnie mówiąc nie powinno to trwać zbyt długo, powiedzmy od 3 do 5 lat, zakładając że ze student ćwiczy gorliwie, codziennie, i trening jest jego naczelnym celem w życiu w tym czasie.

Etap który następuje nazywa się « Ha ». Definicje Ha można przetłumaczyć jako zrywać, rozrywać, łamać, kruszyć, niszczyć, gwałcić, przechodzić, otwierać, wybuchać. Jak te definicje pokazują, to jest raczej dynamiczny etap w swoim charakterze i silnie kieruje się w kierunku negowania i zaprzeczania. Paradoxalnie prowadzi on stopniowo do samo-potwierdzenia.

Etap Shu, opisany powyżej, jest skoncentrowany wokół zaprzeczenia indywidualizmu. To co on następnie rozwija to etap samo-potwierdzenia, które jest konstruowane na bazie zaprzeczania pierwszego etapu. Nowy horyzont się teraz otwiera. To wymaga kompletnie innego postrzegania aby zrozumieć całe znaczenie tego co się dzieje w tym czasie. Bez dwóch zdań, ten etap wymaga ostrożnych przygotowań przez zarówno nauczyciela jak i studenta. Siła nauczania jak i głęboka intuicja i rozpoznanie potencjału studenta przez nauczyciela, i gorliwa nauka jako odpowiedź na nauczanie są niezbędne. Nie jest to powierzchowne samozapewnianie się czy poza indywidualną,

ponieważ jego siła pochodzi z przejścia poprzez ogień samonegacji.

Technicznie jest to etap gdzie jest wymagane przerobienie i przestawienie tego czego uczył nauczyciel. To zawiera eliminację wszystkiego co niepożądane, niekonieczne lub niepotrzebne, i pozwala nowym elementom być pokarmem dla rozwoju. Te zmiany są oparte na prawidłowym rozpoznaniu samego siebie łącznie z otaczającymi go warunkami, takimi jak temperament, osobowość, styl, wiek, płeć, waga, wzrost, i siła ciała.

Jest to etap, kiedy, duchowo i mentalnie, jest konieczne mieć niezwykle wyostrożony umysł badania i samorefleksji. Więcej niż cokolwiek innego, jest wymagane osiągnięcie prawdziwego i niewzruszonego rozumienia samego siebie jako indywidualności. Innymi słowami, jest konieczne posiadać jasną wizję własnych możliwości i najlepszej drogi do stymulowania ich. Może to wymagać porzucenia lub zaprzeczenia tego co do tej pory było pewnikiem lub siłą wcięższej sztuki. Na tym etapie, w szczególności, zyskiwać nie koniecznie znaczy być twórczym, ale często znaczy tracić lub porzucić, i to odgrywa ważną rolę w tym procesie. Jest to rzeczywiście trudna rzecz, która się trzeba zajmować i student często nie widzi potrzeby aby się tym zajmować ze względu na brak prawdziwej intuicji lub odwagi. Jako część natury ludzkiej jest to rzeczywiście trudne zaprzeczyć temu co się już ma, szczególnie jeśli jest to postrzegane jako dobra część tego co się posiada. To jest moment gdzie większość ludzi grzeźnie, i przestaje się rozwijać. Jest to sprawa intuicji i postrzegania w relacji prawdziwego poznania samego siebie. W relacji rozwoju ludzkiego, ten etap jest nadal etapem dziecka i młodości, i dlatego odbywa się pod opieką nauczania Mistrza. Inna, bardzo szczelna część tego etapu, to przejście z kompletnej pasywności poprzedniego etapu do aktywnej odpowiedzialności za swój własny trening.

Co się dzieje na tym etapie, to to, że ten co daje (ze strony nauczyciela - efekt zewnętrzny) i ten kto otrzymuje (ze strony studenta - wysiłek wewnętrzny) jednocześnie przyczyniają się do narodzenia indywidualności. Jest to dokładnie ten moment kiedy ptak w jajku zaczyna rozbijać skorupkę z wewnątrz, a rodzice - ptaki pomagają mu rozbijając ją z zewnątrz. Jeśli czas jeszcze nie dojrzał, następuje śmierć małego ptaka. I tu znowu, nie ma oznaczonego czasu jak długo ten etap potrzebuje czasu. Ale mimo to, jest to ważny przejściowy okres. Rozwój z dzieciństwa-młodości do kompletnego, w pełni dorosłego osobnika zachodzi tylko po tym etapie.

Koncowy etap jest znany jako « Ri ». Definicje znaku jakim jest oznaczany są: separacja, odjazd, pozostawienie, oddzielenie, stawanie się wolnym, wyzwolic się. Jak te definicje pokazują, jest to czas kończenia nauki. Dopelnienie (uzupełnienie) nauki odbywa się na tym etapie, aczkolwiek nie jest to jej kompletne zakończenie. Na tym etapie, student staje się Mistrzem danej sztuki, jak również staje się osobowością kompletną, niezależną w sztuce. Oczywiście na tym poziomie, musi on posiadać wszystkie wymagane umiejętności techniczne, wiedzę i doświadczenie, z dojrzałą osobowością. Duchowo i mentalnie nie jest on zależny od zewnętrznej pomocy czy przewodnictwa. Zależy on tylko od własnego, ciągłego poszukiwania. Jest to etap, gdzie dany człowiek może zacząć widzieć Umysł Bez umysłu, lub Miecz Bez Umysłu, poprzez mglisty jeszcze horyzont.

Nie ma potrzeby dodawać, że na osiągnięcie tego etapu potrzeba taka ilość pracy i studiów która się nie da wypowiedzieć słowami. To na tym etapie wyswobadzamy się z zewnętrznych zależności, również wyswobadzamy się od wpływu swojego Mistrza, aż kosmiczna świadomość, Umysł Bez Umysłu i Miecz Bez Umysłu się pojawiają. I to etap Shoshin ze swoim ciągłym rozwojem (wzrostem) który jest kluczem do ich osiągnięcia.

Przedstawiłem tutaj krótki opis Shu, Ha i Ri, z ich stopniowym rozwojem i strukturą. Jednakże, te trzy etapy niekoniecznie ustawiają się w mechanicznej formie z czystymi granicami między nimi, chociaż ich stopniowy rozwój i przekształcanie się są w zasadzie rozpoznawane/uznawane przez zaświadczenia dawane przez nauczyciela.

Odnosząc powyższy system do obecnego systemu stopnie w aikido, etap Sho odnosi się do wszystkich stopni poniżej 3 dana, etap Ha, od 3 do 5 dana, etap Ri od 6 dana powyżej. Oczywiście nie odnosi się to do stopni każdego aikidoki, z zarówno pozytywnych jak i negatywnych powodów. Jakość stopni jest często kwestionowana, i czasem znajdzie się jakiś geniusz, który nie jest ograniczony przez żaden system. Ktoś kto osiągnął etap Ri, jest postrzegany jako Mistrz sztuki. On/ona staje się spadkobiercą/sukcesorem Drogi, i jest ucieleśnieniem sztuki dla wszystkich innych. Oczywiście, nadal jest on postrzegany jako młodszy w stosunku do własnego nauczyciela w linii przekazywania sztuki.

Tym niemniej, jest on równy każdemu innemu mistrzowi (nawet własnemu nauczycielowi) w odpowiedzialności w przekazywaniu sztuki innym. I poprzez te ciągle przekazywanie odpowiedzialności, sztuka rozwija się poprzez następne pokolenia.

Czy wyżej wymieniony system jest nadal praktykowany w dzisiejszym aikido w Japonii, lub czy

może on działać tutaj w Stanach Zjednoczonych, gdzie kultura, styl życia, i sposób myślenia są tak inne, to mnie w tej chwili nie interesuje. Jestem jednak przekonany, że ten system posiada nadal głęboki wartości dla dzisiejszego społeczeństwa, i przedstawia głęboki wgląd w rozwój/wzrost rodzaju ludzkiego. Co więcej, wyraźnie pokazuje odpowiedzialność nauczyciela i studenta, przez co przyczynia się do ustanowienia idealnych stosunków pomiędzy nimi.

Jakiegokolwiek zmiany nastąpią w Amerykańskim Aikido w przyszłości, będzie nadal wymagane ścisłe związki z Japonią. Nie ogranicza się to do poziomu technicznego, ale ma znaczenie raczej z szerszej, kulturalnej perspektywy. Kultura istnieje jako ukryty prad wraz ze sztuką, gdzie wiedza, mądrość, doświadczenie, intuicja w stosunku do ludzkiego rozwoju poprzez fizyczny i duchowy trening, się znajdują. Postrzeganie wszystkie zmiany jako kreatywny rozwój jest pomysłem niebezpiecznym, szczególnie, wtedy gdy jest to pozytywne potwierdzenie oparte na powierzchownym twierdzeniu/zapewnianiu własnej kreatywności. Równie niebezpieczne jest gruboskorne zadanie (zadanie coś od kogoś - przypisek dla Greywolfa) niezależności sztuki z powodów politycznych lub rasowych, lub kładzenie zbyt dużego akcentu na różnice pomiędzy dwoma krajami (« Wschód jest Wschodem, Zachód Zachodem... » - jest postawą ekstremistyczną). Jest to ważne, szczególnie że Amerykańskie aikido jako całość jest ciągle uważane za młode.

Zmiany są nie do uniknięcia i są bardzo naturalne. Jakkolwiek, jest nielogicznym myśleć wyłącznie o zmianach, a nie brać pod uwagę rzeczy które się nie zmieniają. Zmiany pochodzą z różnic, a ich przeciwieństwo, rzeczy stałe, pochodzą z czegoś wspólnego i zjednoczonego pomiędzy różnicami, poprzez co, wartość sztuki staje się uniwersalną regułą, lub własnością rodzaju ludzkiego. To czy jakieś miejsce jest ważne z punktu widzenia zmian, lub aby go pozostawić niezmiennym, wymaga posiadania delikatnej równowagi (w ocenie). Ostatecznie, to Shoshin spowoduje rozwój głębszej intuicji i zmysłu równowagi w ocenie. W końcowej analizie, to właśnie Shoshin'u potrzebuje amerykańskie aikido jako całość, aby być prawdziwie kreatywnie i niezależne w przyszłości.

Tłumaczenie Sz.Janczuk